

[Niels Westerby.]

stille. Og så skulle man bede nogle kyndige personligheder udefra, der kommer med friske øjne, og som ikke er hyllet i fordomme, fordi de sidder med arbejde i netop disse to styrelser, om at se på det. Jeg mener, at netop den koncentration, der ligger i, at man har et forholdsvis snævert udvalg til at se på en enkelt styrelse, den konkurrence mellem udvalgene, der ligger i, at man har et udvalg for f. eks. finansministeriet og et for landbrugsministeriet, vil kunne give en vis garanti for et gunstigt resultat.

Jeg vil derfor gerne spørge finansministeren eller måske statsministeren — i hvert fald en repræsentant for regeringen — om man vil være villig til for et par styrelser at nedsætte sådanne snævre udvalg, der skulle prøve på at gennemgå administrationens effektivitet. Jeg tror, det vil være en meget vigtig ting at prøve på det. Der er mange overdrevne fordomme i befolkningen med hensyn til, om administrationen er effektiv. Disse fordomme i befolkningen skal i hvert fald da ikke have lov til at vokse uden grund, og derfor vil en effektiv indsats fra regeringens og folketingets side for at nedbringe de administrative udgifter være en god ting også derved, at den giver befolkningen tryghed over for administrationen og lovgivningen her i landet.

Dernæst vil jeg vende mig til de to ændringsforslag, som liberalt centrum har stillet ved tredje behandling. Man kan vel ikke sige, at det er nogen blid behandling, de har fået fra de forskellige ordføreres side. Hr. Lysholt Hansen gik så vidt, at han sagde, at det var paradeforslag. Jeg tror nok, jeg opfattede det rigtigt, når jeg siger, at det var den vending, hr. Lysholt Hansen brugte. Ja, det kan man vel nok sige at de er i den forstand, at de selvfølgelig bliver paradeforslag, når det ærede medlem hr. Lysholt Hansen og hans parti stemmer imod. Men hvis det nu var sådan, at hr. Lysholt Hansen og socialdemokratiet stemte for disse forslag, ja, så må man vel regne med, at også SF ville stemme for dem, eller i hvert fald måtte man regne med, at der ville blive flertal for dem her i salen. Så ville forslagene blive vedtaget.

Det er skam ikke os, der gør dem til paradeforslag ved at stille dem. Det er

hr. Lysholt Hansen, der gør dem til paradeforslag ved at være imod dem.

Hr. Lysholt Hansen siger, at det minder ham om, da kommunisterne var herinde igamle dage og stillede en række forslag. Ja, hvem var kommunisterne i gamle dage? Det var hr. Aksel Larsen. Ja men jeg mener da, jeg har lagt mærke til i den senere tid, at han er blevet lyst i kuld og køn af både statsministeren og finansministeren og regeringspartiet og den hele regering, og jeg har da også på fornemmelsen, at der i dag hersker et venligt forhold imellem hr. Lysholt Hansen og hr. Aksel Larsen. Jeg kan slet ikke forstå, at det er hr. Aksel Larsen, der nu skal fremholdes som et skrækeksempel over for os andre, når man lige netop i øjeblikket selv er i færd med at kryste hr. Aksel Larsen i sin favn. Jeg må dog gøre den bemærkning, at det ser måske snarere ud til, at det er det omvendte, der er ved at ske. Men også disse to bemærkninger om, at det kan sammenlignes med kommunistisk aktivitet fra hr. Aksel Larsens side, og at det er paradeforslag, må jeg ganske afvise. Jeg giver ikke noget for hverken hr. Lysholt Hansens eller fru Grethe Philips eller hr. Skræppenborg-Nielsens elskværdige bemærkninger og blomster til uddannelsesinvesteringer og forskningsinvesteringer, når det viser sig, at man ikke har noget at have denne sympati i ved afstemningen her ved tredje behandling om vore ændringsforslag.

Enkelte af ordførerne har været inde på, at de er kommet sent, og at man nu stilles over for hurtigt at skulle tage stilling til disse ting. Ja, det er da klart, at de måtte komme sent. Vi har ikke fra liberalt centrum side haft nogen mulighed til at følge forholdene på så nært hold som undervisningsministeren. Vi bliver først for alvor opmærksom på, at der er noget galt for universitetets vedkommende på det tidspunkt, hvor rektor for universitetet råber vagt i gevær og siger, at det er galt. Det er det, der gør, at vi siger, at nu må der en ekstraordinær indsats til på dette område. Vi er fra anden side blevet gjort opmærksom på, at der er problemer med hensyn til de ufaglærtes uddannelse. Så snart vi bliver opmærksom på disse problemer, gør vi det, at vi stiller et skriftligt spørgsmål til ministrene, idet vi dog først retter en